

DECEMBER
DANCE
17

za 16 dec 2017
20.00 Concertzaal

**ELEMENTEN I – ROOM /
LE SURREALISME
AU SERVICE DE LA
RÉVOLUTION**

CCN - Ballet de Lorraine

— CONCERT —
— GEBOUW —
— BRUGGE —

BRUGGE
CULTUUR
CENTRUM
BRUGGE

Biografie

Sinds 1999 legt het **CCN (Centre Chorégraphique National) - Ballet de Lorraine (FR)** zich toe op het ondersteunen van hedendaagse choreografieën. Sedert juli 2011 staat de organisatie onder algemene en artistieke leiding van Petter Jacobsson. Het CCN - Ballet de Lorraine uit Nancy is met zijn gezelschap van 26 dansers een van de belangrijkste Franse dansgezelschappen, die eigentijdse creaties uitvoeren naast repertoirewerken. Het repertoire van Ballet de Lorraine bestaat onder meer uit werken van internationaal gewaardeerde choreografen zoals Merce Cunningham, Twyla Tharp, Trisha Brown, William Forsythe ...

Het CCN fungeert als een kunstencentrum en zet ook in op onderzoek, experiment en artistieke creatie. Het is een platform dat openstaat voor veel verschillende disciplines, een ruimte waar verschillende visies op de hedendaagse dans elkaar kunnen ontmoeten.

ZO 03 DEC 2017 – ZO 07 JAN 2018

Brugge Foto 17 Fotografietentoonstellingen in de Brugse binnenstad

© Sammy Slabbinck

In de donkerste weken van het jaar loopt in Brugge de vijfde editie van dit stadsfestival rond fotografie, met boeiende tentoonstellingen op tien prachtige locaties in het centrum van Brugge, allen op wandelafstand van elkaar. Ook in het Concertgebouw zijn er twee expo's. *Surrealistic Check* van Sammy Slabbinck omvat een nieuwe reeks dynamische collages en prints. De tweede expo *Ad Noctum* verwijst naar December Dance. Rode draad is duisternis en obscuriteit, meteen ook een grote inspiratiebron van Christian Rizzo, de curator van December Dance. *Ad Noctum* bevat werk van Aurore Dal Mas, Karin Borghouts, Zoë Parton en Annelies De Mey.

Uitvoerders & programma

BELGISCHE PREMIÈRE

19.15 Inleiding door Gloria Carlier

– **ELEMENTEN I – Room**
Cindy Van Acker: choreografie
Victor Roy & Cindy Van Acker: scenografie
Luc Gendroz: lichtontwerp
Katalina Tóth: kostuums
CCN – Ballet de Lorraine en Bas et Hauts: realisatie kostuums
Stéphanie Bayle: assistentie choreografie
CCN – Ballet de Lorraine: dans
Alvin Lucier, *I am sitting in a room*: muziek
Denis Rollet: medewerker geluid
Isabelle Bourgeois: repetitor

– **Le Surréalisme au service de la Révolution**
Marcos Morau Dukowshka: choreografie
Lorena Nogal & Ariadna Montfort: assistentie choreografie
Bernat Jansà: lichtontwerp
Roberto Fratini: dramaturgie
CCN – Ballet de Lorraine: dans
Grégory Terendij: drums
La Veronal: regie & kostuums
CCN – Ballet de Lorraine: realisatie kostuums
Akira Rabelais & Benjamin Britten: muziek
Valérie Ferrando, Tom Caley: repetitors

In samenwerking met
Cultuurcentrum Brugge

INSTITUT
FRANÇAIS

DANS

ELEMENTEN I – Room

ELEMENTEN I – Room, het eerste deel van **ELEMENTEN**, ging in 2016 in première met 16 dansers van het Ballet de Lorraine. Het is een opdrachtwerk van Petter Jacobsson op de klanken van het mythische stuk *I am sitting in a room* van componist Alvin Lucier.

Cindy Van Acker: 'Ik werk vaak rond het idee van beperkingen. Zo ook bij de creatie van *ELEMENTEN I – Room*, voornamelijk vanwege de radicale muziekeuze, *I am sitting in a room* van Alvin Lucier. Het stuk werd gecomponeerd in 1996 en bestaat uit een tekst die de componist zelf heeft ingesproken, opgenomen, herhaald en opnieuw uitgezonden, tot de natuurlijke en weergalmende frequenties van de kamer samenkomen en ze het concrete stemgeluid en begrip van de woorden overstemmen.'

De focus wordt tautologisch. De structuur van de tekst, die telkens opnieuw herhaald wordt, brengt een geleidelijke transformatie teweeg, een verschuiving die leidt tot zijn ontbinding. De herhaling creëert een rode draad waarrond de perceptie zich beweegt, afwisselend zonder de ambitus (de gebogen melodielijn) van zijn intensiteit te doen stoppen, dwingend om actief te worden, te zien, te observeren, te luisteren, te voelen, te ontvangen.

De beperkingen die worden opgeroepen in dit werk verschijnen in de gemeenschappelijke ruimte tussen de speler en de toeschouwer, respectievelijk de tautologische verzender en de ontvanger... Ook in de lichaamstaal speelt de dialectiek van beperkingen bij het zien van de virtuositeit van de dansers.

De scène bestaat uit twee elementen: het eerste element is een dansvloer van acht op acht meter, waarop een afbeelding staat die is geïnspireerd op de spiraal van Ulam, op basis van priemgetallen. Het tweede element is een lichtgevend object dat verbonden is met software die de lichtintensiteit aan het geluid aanpast.'

Wie is Cindy Van Acker?

Cindy Van Acker (BE/CH) volgde een balletopleiding en danste bij het Koninklijk Ballet Vlaanderen en het Grand Théâtre de Genève. Vervolgens maakte ze de overstap naar de hedendaagse dansscene in Genève. Sinds 1994 creëert ze haar eigen stukken.

In 2002 richtte ze Cie Greffe op voor de creatie van *Corps 00:00*, dat internationaal erkend werd. Een jaar later maakte ze twee andere solo's, *Fractie* en *Balk 00:49*. In 2005 maakte ze haar eerste groepswerk *Pneuma* voor acht dansers. In hetzelfde jaar werd ze uitgenodigd op de Biënnale van Venetië, waar ze *Corps 00:00* mocht voorstellen. Daaruit ontstond haar verdere samenwerking met regisseur Romeo Castellucci, die haar vroeg voor het choreografische deel van zijn creatie *Dante's Inferno* voor het Festival van Avignon in 2008, en voor *Parsifal*, dat in De Munt werd opgevoerd in 2011.

In 2006 maakte ze *Puits*. Ze werd uitgenodigd door het Théâtre du Grū in

© Arno Paul

Genève, waar ze een vrouwen trio op de scène zette in *Kernel*. Dat werk was het startpunt van een nieuwe, stimulerende samenwerking met de Finse kunstenaar Mika Vainio van de groep Pan Sonic, die de muziek voor het werk schreef en uitvoerde. Die samenwerking werd voortgezet in 2008 met haar creatie van de solo *Lanx* als onderdeel van het Electron Festival, en in 2009 met de solo's *Nixe* en *Obtus* op het Bâtie-Festival in Genève. *Obvie*, *Antrè* en *Nodal* waren de laatste solo's in deze zesdelige reeks. De choreografe stelde vier van deze solo's voor op het Festival van Avignon in 2010: *Lanx*, *Obvie*, *Nixe* en *Obtus*. In dat jaar blies ze ook haar samenwerking met Mika Vainio en het Electron Festival nieuw leven in voor de creatie van haar solo *Monoloog*.

In 2011 maakte ze *Diffraction* voor zes dansers en een lichttoestel, dat werk kreeg een van de vier Zwitserse prijzen voor dans van de federale dienst voor cultuur. Een jaar later bedacht ze samen met Victor Roy het project *Score Conductor*, waarin visuele

objecten gecreëerd werden die gedaante gaven aan haar choreografische partituren. In 2013 maakte ze *Magnitude* voor 22 dansers van het Junior Ballet, in een regie van Sean Wood en Patrice Delay. Verder creëerde ze ook *LINIAAL* voor Compagnie Virevolte, en nog dat jaar creëerde ze *Helder* in La Belle Scène Saint Denis.

Vervolgens was er *Drift*, haar laatste creatie in 2013, een duet dat ze danste met Tamara Bacci. In 2014 maakte ze *Anechoic* voor Expeditie Dansand op het strand van Oostende voor de 53 dansers van de school P.A.R.T.S en een jaar later creëerde ze nog *-lon*.

Van 2006 tot 2010 was Cindy Van Acker ook verantwoordelijk voor de fysieke opleiding van acteurs op de Haute École de Théâtre, Manufacture, in Lausanne. Haar artistieke evolutie is beïnvloed door haar samenwerkingen met Myriam Gourfink en Romeo Castellucci, maar ook door andere samenwerkingen voor Cie Greffe.

Le Surréalisme au service de la Révolution

Marcos Morau wil met zijn collectief La Veronal de wereld rondom hem voorstellen als een reflectie van zijn eigen interne leefwereld. Het collectief is gevestigd in Barcelona en bestaat uit kunstenaars werkzaam in de wereld van dans, film, fotografie en literatuur.

In de voorbije tien jaar groeide Morau uit tot een van de opmerkelijkste kunstenaars in de Europese hedendaagse dans. In 2013 ontving hij de nationale prijs voor beste Spaanse choreograaf.

Voor *Le Surréalisme au service de la Révolution* liet Marcos Morau zich inspireren door de belangrijkste surrealistische kunstenaars, en dan vooral door Luis Buñuel. Buñuels gebruik van dromen, zijn politieke en kritische denkwijze, zijn culturele omgeving en vooral zijn liefde voor de drum, een instrument dat vaak gebruikt wordt in de folklore van zijn geboortestreek, Bajo Aragón, hadden stuk voor stuk een grote invloed op dit stuk. De drum maakt deel uit van een communicatiesysteem waarin diversiteit gemeenschappelijkheid wordt. Het is een instrument dat volgens Buñuel 'de grond doet daveren onder onze voeten' en een revolutie zou kunnen ontketenen.

Wie is Marcos Morau?

Marcos Morau (ES) studeerde choreografie aan het Institut del Teatre de Barcelona, aan het Conservatorio Superior de Danza de Valencia en bij Movement Research in New York. Hij behaalde de hoogste score op zijn eindproject en kreeg een prijs van het Institut del Teatre. Hij is assistent geweest bij het Nederlands Dans Theater II en bij het gezelschap IT Dansa, onder leiding van Catherine Allard. Hij studeerde

ook fotografie en drama en volgde een masteropleiding in dramatheorie.

In 2005 richtte hij La Veronal op, een gezelschap met kunstenaars uit de wereld van dans, film, fotografie en literatuur. Ze zijn voortdurend op zoek naar nieuwe manieren om zich uit te drukken en naar culturele verwijzingen in de filmkunst, literatuur, muziek en fotografie. Daarbij creëren ze een duidelijk verhalende taal voor de vorming van mondiale kunstruimtes. La Veronal is bezig met een reeks werken waarin het vertrekpunt een land of stad is. Op die manier creëert het gezelschap een verbinding tussen dans en geografie. De stukken zijn niet bedoeld als documentaires die het land rechtstreeks beschrijven, maar gebruiken eerder bepaalde elementen uit de naam om een idee, een argument te ontwikkelen. Die beeldspraak typeert de unieke stem van het gezelschap.

Marcos Morau ontving in 2013 de National Dance Award van het Spaanse ministerie van Cultuur. Hij heeft ook de Sebastià Gaschprijs gewonnen, een belangrijke prijs van de FAD (Foundation of Arts and Design). Verder won hij prijzen op de International Competition for Choreographers in Hannover; de Choreography Contest in Kopenhagen; de Madrid Choreographic Competition; Masdanza, het internationale dansfestival op de Canarische Eilanden;

'De drum maakt deel uit van een communicatiesysteem waarin diversiteit gemeenschappelijkheid wordt.'

maar ook de prijs voor beste opvoering in Fira Tarrega voor *Los Pájaros Muertos*; en de 'Butaca'-prijs, de publieksprijs voor beste dansvoorstelling in 2013 voor *Siena*.

Marcos Morau en zijn team werken intussen ook samen met andere internationale gezelschappen. Tijdens de afgelopen seizoenen maakten ze nieuwe stukken voor onder andere het nationale dansgezelschap van Spanje, onder leiding van José Martínez, het Scapino Ballet Rotterdam, Skånes Dansteater en Norrdans in Zweden, de Ballet Teatres van de Generalitat Valenciana en het Koninklijk Deens Theater.

GESCHENK— BON

We naderen het einde van alweer een schoon cultureel jaar, en dat betekent: pakjestijd! Bent u nog op zoek naar inspiratie voor een oneindig voer aan kerst- en nieuwjaarsgeschenken, dan hebben wij alvast een tip: de Concertgebouw-geschenkbond.

Bestel uw geschenkbond voor een bedrag naar keuze bij In&Uit Brugge of op 070 22 12 12.

In de kijker

ZONDAG

17 DEC 2017

15.00 Stadsschouwburg

© Emilie Vercruyssen

D'à côté

Christian Rizzo /

ICI - CCN Montpellier

In *D'à côté* ondergaan drie ongeïdentificeerde wezens een metamorfose in een bewegend landschap. Dansers en vreemde figuren gaan in dialoog met licht en geluid. Voor kinderen vanaf 9 jaar.

In samenwerking met
Cultuurcentrum Brugge

Trailers en meer info: www.decemberdance.be

#decemberdance

Laat weten wat u van het concert vond op

f ConcertgebouwBrugge

@concertgebouwbr

info & tickets +32 70 22 12 12 — In&Uit: 't Zand 34, Brugge

concertgebouw.be

ZATERDAG

17 FEB 2018

20.00 Concertzaal

© François Stemmer

Auguri

Olivier Dubois

In 2015 sloot Olivier Dubois – voormalig danser bij Jan Fabre en enfant terrible van de Franse dansscene – December Dance af met de hypnotiserende voorstelling *Tragédie*. In *Auguri* springen, rennen en jagen elf vrouwen en elf mannen op energieke en machinale muziek als een zwerm vogels op de scène.

In samenwerking met
Cultuurcentrum Brugge